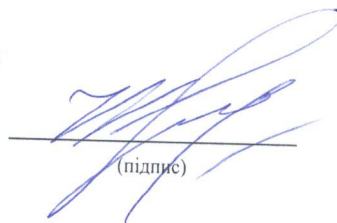

Переклад затверджений

Генеральний директор
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

Н. В. Форсюк
(ініціали та прізвище)

29 жовтня 2021 р.

02017R0352 — UA — 28.05.2020 — 001.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за покликаннями, вставленими в цей документ

► В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2017/352

від 15 лютого 2017 року

про запровадження рамки для надання портових послуг та про загальні правила щодо фінансової прозорості портів

(Текст стосується ЄЕП)

(ОВ L 057 03.03.2017, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► МІ	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2020/697 від 25 травня 2020 року	L 165	7	27.05.2020

▼ В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2017/352

від 15 лютого 2017 року

про запровадження рамки для надання портових послуг та про загальні правила щодо фінансової прозорості портів

(Текст стосується ЄЕП)

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за покликаннями, вставленими в цей документ

► В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2017/352

від 15 лютого 2017 року

про запровадження рамки для надання портових послуг та про загальні правила щодо фінансової прозорості портів

(Текст стосується ЄЄП)

(ОБ L 057 03.03.2017, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► МІ	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2020/697 від 25 травня 2020 року	L 165	7	27.05.2020

▼ В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2017/352

від 15 лютого 2017 року

про запровадження рамки для надання портових послуг та про загальні правила щодо фінансової прозорості портів

(Текст стосується ЄЄП)

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. Цей Регламент запроваджує:

- (a) рамку для надання портових послуг;
- (b) загальні правила щодо фінансової прозорості та щодо портових сервісних зборів та зборів за використання інфраструктури.

2. Цей Регламент застосовують до надання таких категорій портових послуг (далі — «портових послуг»), як у портових зонах, так і на водних шляхах, які забезпечують доступ до порту:

- (a) бункерування;
- (b) операції з вантажем;
- (c)

- швартування;
- (d) обслуговування пасажирів;
- (e) збирання судових відходів та залишків вантажів;
- (f) лоцманське проведення суден; та
- (g) буксирування.

3. Статтю 11(2) також застосовують до днопоглиблювальних робіт.

4. Цей Регламент застосовують до всіх морських портів Транс'європейської транспортної мережі, як зазначено у додатку II до Регламенту (ЄС) № 1315/2013.

5. Держави-члени можуть ухвалити рішення не застосовувати цей Регламент до морських портів комплексної мережі, розташованих у найбільш віддалених регіонах, згаданих у статті 349 Договору про функціонування Європейського Союзу; Якщо держави-члени ухвалюють рішення не застосовувати цей Регламент до таких морських портів, вони повинні повідомити про таке рішення Комісію.

6. Держави-члени можуть також застосовувати цей Регламент до інших морських портів. Якщо держави-члени ухвалюють рішення застосовувати цей Регламент до інших морських портів, вони повинні повідомити про таке рішення Комісію.

7. Цей Регламент не обмежує дії директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/23/ЄС (¹) та 2014/24/ЄС (²) та Директиву 2014/25/ЄС.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту:

- (1) «бункерування» означає постачання твердого, рідкого або газоподібного палива або будь-якого іншого джерела енергії, яке використовують для приведення в рух судна, а також для загального та спеціального енергопостачання на борту судна під час стоянки на причалі;
- (2) «операції з вантажем» означають організацію вантажу та проведення операцій із ним між судном, яке його перевозить, та сушею, незалежно від того, для імпорту, експорту чи транзиту вантажу, зокрема таких операцій, як опрацювання, закріплення, відкріплення, штивка, транспортування та тимчасове зберігання вантажу у відповідному вантажному терміналі, які безпосередньо пов'язані з перевезенням вантажу; до таких операцій не входять, якщо держава-член не постановить інакше, зберігання на складі, розбирання, перепакування та будь-які інші додаткові платні послуги, пов'язані з вантажами;
- (3) «компетентний орган» означає будь-який публічний орган або приватну організацію, які уповноважено здійснювати на місцевому, регіональному або національному рівні відповідно до національного права або інструментів діяльність, пов'язану з організацією та адмініструванням портової діяльності, у співпраці з органом управління портом або замість нього;
- (4) «днопоглиблювальні роботи» означають видалення піску, мулу або інших речовин із дна водних шляхів, які забезпечують доступ до порту, або в межах портової зони, а також утилізацію видалених матеріалів з метою надання суднам доступу до порту, що входить до компетенції органу управління портом; такі роботи охоплюють початкове видалення (капітальне днопоглиблення) та експлуатаційне днопоглиблення, яке здійснюють для збереження прохідності водних шляхів, та не належать до портових послуг, які пропонують користувачам;
- (5) «орган управління портом» означає будь-який публічний орган або приватну організацію, що, відповідно до національного права або інструментів, має завдання або повноваження здійснювати на місцевому рівні, як спільно з іншою діяльністю, так і окремо, адміністрування та управління портовою інфраструктурою та виконувати одне або більше з таких завдань у

відповідному порту: управління рухом суден у порту, координація діяльності операторів у відповідному порту, та контроль за діяльністю операторів у відповідному порту;

- (6) «швартування» означає послуги із причалювання та відчалювання, зокрема проведення судна вздовж причалу, необхідні для безпечного функціонування судна в порту або на водних шляхах, які забезпечують доступ до порту;
- (7) «обслуговування пасажирів» означає організацію пасажирів, їхнього багажу та транспортних засобів, їх переміщення між судном та сушею, а також опрацювання персональних даних та перевезення пасажирів всередині відповідного пасажирського терміналу;
- (8) «лоцманське проведення суден» означає послуги з проведення судна лоцманом або лоцманською станцією для уможливлення безпечного входу судна у водний шлях, який забезпечує доступ до порту, або виходу в нього, або безпечної навігації у межах порту;
- (9) «портовий збір за використання інфраструктури» означає збір, який стягують безпосередньо або опосередковано на користь органу управління портом або компетентного органу за використання інфраструктури, засобів та послуг, зокрема водного шляху, який забезпечує доступ до відповідного порту, а також за доступ до обслуговування пасажирів та опрацювання вантажів, але який не охоплює плату за оренду землі та збори та податки еквівалентного впливу;
- (10) «збирання судових відходів та залишків вантажів» означає приймання судових відходів та залишків вантажів будь-якою стаціонарною, плавучою або мобільною спорудою, здатною приймати судові відходи та залишки вантажів відповідно до визначення у Директиві Європейського Парламенту і Ради 2000/59/ЄС (³);
- (11) «портовий сервісний збір» означає збір, який стягують на користь надавача портових послуг із користувачів відповідними послугами;
- (12) «договір про надання портових послуг» означає офіційну та юридично зобов'язальну угоду або акт, що має еквівалентну юридичну силу, укладену між надавачем портових послуг та органом управління портом або компетентним органом, предметом якої є надання однієї або більше портових послуг, без обмеження форми призначення надавачів портових послуг;
- (13) «надавач портових послуг» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка надає або бажає надавати за винагороду портові послуги однієї або більше категорій;
- (14) «спеціальний обов'язок з надання громадських послуг» означає вимогу, визначену або встановлену для забезпечення надання портових послуг або здійснення портової діяльності загального інтересу, надання яких оператор, зважаючи на власні комерційні інтереси, не здійснював би взагалі або не здійснював би в такому самому обсязі та на таких самих умовах;
- (15) «морське перевезення на невелику відстань» означає морське переміщення вантажу та пасажирів між портами, розташованими у географічній Європі, або між такими портами та портами, розташованими у неєвропейських країнах, що мають берегову лінію у внутрішніх морях, які межують із Європою;
- (16) «морський порт» означає територію та акваторію із інфраструктурою та обладнанням, що уможливають, передусім, приймання суден, їх завантаження та розвантаження, зберігання товарів, отримання та постачання таких товарів і посадку та висадку пасажирів, екіпажу й інших осіб, а також будь-якою іншою інфраструктурою, необхідною для операторів транспорту в межах портової зони;
- (17) «буксирування» означає допомогу судну у здійсненні ним маневрів, яку надають із використанням буксира для уможливлення безпечного входу такого судна в порт або виходу в нього, або безпечної навігації у межах порту;
- (18) «водні шляхи, які забезпечують доступ до порту» означають водні шляхи до порту з відкритого моря, як-от підхідні канали до порту, фарватери, ріки, морські канали та фіорди, за умови, що на такі водні шляхи поширюється компетенція органу управління портом.

ГЛАВА II
НАДАННЯ ПОРТОВИХ ПОСЛУГ

Стаття 3

Організація портових послуг

1. На доступ до ринку надання портових послуг у морських портах можуть, відповідно до цього Регламенту, поширюватися:

- (a) мінімальні вимоги щодо надання портових послуг;
- (b) обмеження щодо кількості надавачів послуг;
- (c) спеціальні обов'язки з надання громадських послуг;
- (d) обмеження, які стосуються внутрішніх операторів.

2. Держави-члени можуть відповідно до національного права ухвалити рішення не застосовувати будь-яку з умов, зазначених у параграфі 1, до однієї або більше категорій портових послуг.

3. Умови доступу до портової інфраструктури, засобів, об'єктів та обладнання повинні бути справедливими й обґрунтованими та мати недискримінаційний характер.

Стаття 4

Мінімальні вимоги щодо надання портових послуг

1. Орган управління портом або компетентний орган може вимагати, щоб надавачі портових послуг, зокрема субпідрядники, дотримувалися мінімальних вимог щодо надання відповідних портових послуг.

2. Мінімальні вимоги, передбачені у параграфі 1, можуть стосуватися лише:

- (a) професійних кваліфікацій надавача портових послуг, його персоналу або фізичних осіб, які фактично та на постійній основі здійснюють управління діяльністю надавача портових послуг;
- (b) фінансової спроможності надавача портових послуг;
- (c) обладнання, необхідного для надання відповідних портових послуг за звичайних та безпечних умов та спроможності підтримувати необхідний технічний стан такого обладнання;
- (d) доступності відповідної портової послуги усім користувачам на всіх причалах та без перерв, цілодобово та упродовж усього року;
- (e) дотримання вимог щодо морської безпеки або безпеки та охорони порту або доступу до нього, його об'єктів, обладнання, а також працівників та інших осіб;
- (f) дотримання місцевих, національних та міжнародних вимог у сфері охорони довкілля, а також відповідних вимог Союзу;
- (g) виконання обов'язків у сфері соціального та трудового права, яке застосовують у державі-члені, на території якої розташований відповідний порт, зокрема умов застосованих колективних угод, вимог щодо складу екіпажу та вимог щодо годин роботи та годин відпочинку для моряків, а також із застосованими правилами щодо безпеки праці;
- (h) доброї репутації надавача портових послуг, як визначено будь-якими застосованими положеннями національного права про добру репутацію, з урахуванням будь-яких поважних підстав сумніватися в надійності надавача портових послуг.

3. Без обмеження параграфу 4, якщо держава-член вважає за необхідне встановити вимогу щодо прапора для забезпечення повної відповідності пункту (g) параграфу 2 для суден, які переважно

використовують для операцій із буксирування або швартування в портах, розташованих на її території, вона повинна повідомити про своє рішення Комісію до публікації повідомлення про намір укласти відповідний договір або, у разі відсутності такого повідомлення, до запровадження вимоги щодо прапора.

4. Мінімальні вимоги повинні:

- (a) бути прозорими, об'єктивними, недискримінаційними, пропорційними та відповідними до категорії та характеру відповідної портової послуги;
- (b) виконуватися до того часу, поки право надавати портову послугу не втратить чинності.

5. Якщо мінімальні вимоги охоплюють вимоги щодо наявності спеціальних знань місцевих умов, орган управління портом або компетентний орган повинен забезпечити належний доступ до інформації згідно з прозорими та недискримінаційними умовами.

6. У випадках, передбачених у параграфі 1, орган управління портом, або компетентний орган, повинен опублікувати мінімальні вимоги, згадані у параграфі 2, та процедуру надання права надавати портові послуги відповідно до зазначених вимог до 24 березня 2019 року або, у випадку мінімальних вимог, які застосовуватимуть після зазначеної дати, щонайменше за 3 місяці до дати початку застосування таких вимог. Орган управління портом або компетентний орган повинен заздалегідь інформувати надавачів портових послуг про будь-які зміни зазначених критеріїв та процедури.

7. Цю статтю застосовують без обмеження положень статті 7.

Стаття 5

Процедура забезпечення дотримання мінімальних вимог

1. Орган управління портом або компетентний орган повинен взаємодіяти з надавачами портових послуг у прозорий, об'єктивний, недискримінаційний та пропорційний спосіб.
2. Орган управління портом або компетентний орган повинен надавати право надання портових послуг або відмовляти у наданні такого права на основі мінімальних вимог, встановлених відповідно до статті 4, у межах обґрунтованого періоду, який у будь-якому разі не повинен перевищувати 4 місяців, від моменту отримання запиту на отримання такого права та необхідних документів.
3. Будь-яка така відмова органу управління портом або компетентного органу повинна бути належним чином обґрунтована на основі мінімальних вимог, визначених у статті 4(2).
4. Будь-яке обмеження або припинення органом управління портом або компетентним органом прав надавати портову послугу повинне бути належним чином обґрунтоване та відповідати параграфу 1.

Стаття 6

Обмеження щодо кількості надавачів портових послуг

1. Орган управління портом або компетентний орган може обмежувати кількість надавачів портових послуг для певної портової послуги з однієї або більше з таких причин:
  - (a) недостатня територія або акваторія або обмеження на їх використання, за умови що таке обмеження накладено відповідно до рішень або планів, погоджених із органом управління портом та, у відповідних випадках, будь-яким іншим органом публічної влади відповідно до національного права;
  - (b) відсутність такого обмеження перешкоджає виконанню спеціальних обов'язків з надання громадських послуг, як передбачено у статті 7, зокрема якщо така відсутність призводить до надмірно високих витрат, пов'язаних із виконанням таких обов'язків, органу управління портом, компетентного органу або користувачів порту;
  - (c) відсутність такого обмеження суперечить потребі гарантувати безпеку, охорону та екологічну сталість операцій порту;

- (d) характеристики портової інфраструктури або характер руху суден у порту такі, що операції багатьох надавачів портових послуг у порту були б неможливі;
  - (e) якщо було встановлено відповідно до статті 35 Директиви 2014/25/ЄС, що портовий сектор або підсектор, включно з портовими послугами, які надають у ньому, на території держави-члена здійснює діяльність, на яку безпосередньо впливає конкуренція відповідно до статті 34 зазначеної Директиви. У таких випадках параграфи 2 та 3 цієї статті не застосовують.
2. Для надання заінтересованим сторонам змоги подавати коментарі у межах обґрунтованого періоду, орган управління портом або компетентний орган повинен публікувати будь-які пропозиції щодо обмеження кількості надавачів портових послуг відповідно до параграфа 1 разом із обґрунтуванням такого обмеження щонайменше за три місяці до ухвалення рішення щодо обмеження кількості надавачів портових послуг.
3. Орган управління портом або компетентний орган повинен публікувати ухвалені рішення щодо обмеження кількості надавачів портових послуг.
4. Якщо орган управління портом або компетентний орган ухвалює рішення обмежити кількість надавачів портової послуги, такий орган повинен дотримуватися процедури відбору, яка повинна бути відкритою для всіх заінтересованих сторін, недискримінаційною та прозорою. Орган управління портом або компетентний орган повинен публікувати інформацію про відповідну портову послугу та процедуру відбору, а також повинен забезпечити ефективну доступність усім заінтересованим сторонам усієї важливої інформації, необхідної для підготовки їхніх заяв. Заінтересованим сторонам повинен бути наданий період, достатній для ретельного оцінювання та підготовки їхніх заяв. За нормальних умов мінімальна тривалість такого періоду повинна становити 30 днів.
5. Параграф 4 не застосовують у випадках, зазначених у пункті (e) параграфа 1 та у параграфі 7 цієї статті та в статті 8.
6. Якщо орган управління портом або компетентний орган надає портові послуги самостійно або через юридично відокремлений суб'єкт, що його такий орган безпосередньо або опосередковано контролює, відповідна держава-член повинна ухвалити необхідні інструменти для уникнення конфлікту інтересів. У разі відсутності таких заходів кількість надавачів портових послуг не повинна бути меншою ніж два, за винятком випадків, коли одна або більше з причин, перелік яких подано в параграфі 1, виправдовує обмеження кількості надавачів портових послуг до одного.
7. Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що ті їхні порти комплексної мережі, які не відповідають критеріям, визначеним у пункті (b) статті 20(2) Регламенту (ЄС) № 1315/2013, можуть обмежувати кількість надавачів послуг для певної портової послуги. Держави-члени повинні інформувати Комісію про такі рішення.

Стаття 7

Спеціальні обов'язки з надання громадських послуг

1. Держави-члени можуть ухвалити рішення щодо впровадження спеціальних обов'язків з надання громадських послуг для надавачів портових послуг та можуть довірити право впроваджувати такі обов'язки органам управління портами або компетентним органам для забезпечення щонайменше однієї з наведених нижче умов:
- (a) доступність портової послуги для всіх користувачів порту на всіх причалах та безперервно, цілодобово та упродовж усього року;
  - (b) доступність послуги усім користувачам на рівних умовах;
  - (c) економічна доступність послуги деяким категоріям користувачів;
  - (d) безпека, охорона або екологічна сталість портових операцій;
  - (e) надання належних транспортних послуг громадськості; та
  - (f)

територіальне згуртування.

2. Спеціальні обов'язки з надання громадських послуг, згадані в параграфі 1, повинні бути чітко визначеними, прозорими, недискримінаційними, піддаватися перевірці та гарантувати рівний доступ для всіх надавачів портових послуг, які мають осідок у Союзі.
3. Якщо держава-член ухвалює рішення запровадити спеціальні обов'язки з надання громадських послуг щодо тієї самої послуги в усіх своїх морських портах, на які поширюється сфера застосування цього Регламенту, вона повинна повідомляти про такі обов'язки Комісію.
4. У разі порушень у наданні послуг, щодо яких запроваджені спеціальні обов'язки з надання громадських послуг, або у разі безпосереднього ризику виникнення такої ситуації орган управління портом або компетентний орган має право вжити надзвичайних заходів. Такі надзвичайні заходи можуть набувати форми прямого укладення договору з метою передання права надавати відповідну послугу іншому надавачеві на період до 2 років. Упродовж зазначеного періоду орган управління портом або компетентний орган повинен або розпочати нову процедуру відбору надавача портових послуг, або застосувати статтю 8. Колективні страйки, які відбуваються відповідно до національного права, не вважають порушенням у наданні портових послуг, щодо яких можна вживати надзвичайних заходів.

Стаття 8

Внутрішній оператор

1. Без обмеження статті 6(6), орган управління портом або компетентний орган може ухвалити рішення надавати портову послугу самостійно або через юридично відокремлений суб'єкт, над яким такий орган має рівень контролю, аналогічний до рівня контролю, що його такий орган має над власними підрозділами, за умови, що статтю 4 однаково застосовують до всіх відповідних операторів, які надають таку портову послугу. У такому випадку для цілей цього Регламенту надавача портових послуг вважають внутрішнім оператором.
2. Орган управління портом або компетентний орган вважають таким, що має рівень контролю над юридично відокремленим суб'єктом, аналогічний до рівня контролю, що його такий орган має над власними підрозділами, лише у разі, якщо зазначений орган має вирішальний вплив як на стратегічні цілі, так і на важливі рішення відповідного юридичного суб'єкта.
3. У випадках, передбачених у пунктах (a)–(d) статті 6(1), до внутрішнього оператора повинні застосовуватися обмеження, відповідно до яких зазначений оператор може надавати відповідні портові послуги лише в порту чи портах, у яких йому доручено надавати такі портові послуги.

Стаття 9

Захист прав працівників

1. Цей Регламент не впливає на застосування соціальних та трудових правил держав-членів.
2. Без обмеження права Союзу та національного права, зокрема застосовних колективних угод між соціальними партнерами, орган управління портом або компетентний орган повинен вимагати, щоб призначений надавач портових послуг забезпечував умови праці персоналу відповідно до застосовних обов'язків у сфері соціального та трудового права та дотримувався соціальних стандартів, як визначено правом Союзу, національним правом або колективними угодами.
3. У випадку зміни надавача портових послуг з причини надання пільг або укладання публічного договору орган управління портом або компетентний орган може вимагати, щоб права та обов'язки відповідного надавача портових послуг, які передбачені трудовим договором або трудовими відносинами відповідно до національного права та які дійсні у дату зазначеної зміни, передавалися новопризначеному надавачу портових послуг. У такому випадку персоналу, працевлаштованому попереднім надавачем портових послуг, надають такі самі права, як і ті, що були б надані йому у випадку передання підприємства у розумінні Директиви 2001/23/ЄС.

4. Якщо в контексті надання портових послуг відбувається передання персоналу, у тендерній документації та договорах про надання портових послуг повинен бути наданий список відповідних працівників та повинні бути надані прозорі дані про їхні договірні права та умови, відповідно до яких працівників вважають такими, що залучені до надання портових послуг.

Стаття 10

Виключення

1. Цю главу та статтю 21 не застосовують до операцій із вантажем, обслуговування пасажирів або лоцманського проведення суден.
2. Держави-члени можуть ухвалити рішення не застосовувати цю главу та статтю 21 до лоцманського проведення суден. Держави-члени повинні інформувати Комісію про такі рішення.

ГЛАВА III

ФІНАНСОВА ПРОЗОРИСТЬ ТА АВТОНОМІЯ

Стаття 11

Прозорість фінансових відносин

1. Фінансові відносини між органами публічної влади та органом управління портом або іншим суб'єктом, який надає портові послуги від його імені, що має публічне фінансування, повинні бути відображені у прозорий спосіб в системі бухгалтерського обліку для чіткого відображення інформації стосовно:
  - (a) обсягу публічного фінансування, наданого органам управління відповідного порту безпосередньо органами публічної влади;
  - (b) обсягу публічного фінансування, наданого органами публічної влади через посередництво публічних підприємств або публічних фінансових установ; та
  - (c) цілей, на які були втрачені зазначене публічне фінансування.
2. Якщо орган управління портом, який отримує публічне фінансування, надає портові послуги або здійснює днопоглиблювальні роботи самостійно або якщо інший суб'єкт надає такі послуги від його імені, такий орган або суб'єкт повинен вести облік щодо зазначених портових послуг або днопоглиблювальних робіт, які фінансуються з публічних джерел, окремо від обліку щодо іншої своєї діяльності у такий спосіб, щоб:
  - (a) усі витрати та доходи коректно присвоювалися та розподілялися на основі принципів бухгалтерського обліку, які застосовуються послідовно та мають об'єктивне обґрунтування; та
  - (b) принципи бухгалтерського обліку витрат, відповідно до яких ведуться окремі рахунки, були чітко визначені.
3. Публічне фінансування, згадане в параграфі 1, охоплює акціонерний капітал та квазікапітальні кошти, безповоротні гранти, гранти, які повертають лише за певних обставин, позики, зокрема овердрафти та аванси до вливання капіталу, гарантії, що його надають органу управління портом органи публічної влади та будь-які інші форми фінансової підтримки.
4. Орган управління портом або інший суб'єкт, який надає портові послуги від його імені, повинен зберігати інформацію стосовно фінансових відносин, згадану в параграфах 1 та 2, упродовж 5 років від завершення фінансового року, якого стосується зазначена інформація.
5. Орган управління портом або інший суб'єкт, який надає портові послуги від його імені, повинен, у разі отримання офіційної скарги та на вимогу, надати відповідному органу у відповідній державі-члені інформацію, зазначену в параграфах 1 та 2, а також будь-яку додаткову інформацію, яку він вважає

необхідною для здійснення ретельного оцінювання наданих даних та для оцінювання дотримання положень цього Регламенту відповідно до правил конкуренції. Таку інформацію відповідний орган повинен надавати Комісії на вимогу. Зазначена інформація повинна передаватися упродовж трьох місяців із дати отримання відповідної вимоги.

6. Коли орган управління портом або інший суб'єкт, який надає портові послуги від його імені, не отримував публічного фінансування у попередні звітні роки та починає отримувати публічне фінансування, такий орган або суб'єкт повинен застосовувати параграфи 1 та 2 від фінансового року після відповідного виділення публічного фінансування.

7. Коли публічне фінансування виплачується як компенсація за виконання спеціальних обов'язків з надання громадських послуг, воно повинне відображатися на окремих відповідних рахунках та не може бути спрямоване на будь-яку іншу послугу або вид діяльності.

8. Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що параграф 2 цієї статті не застосовуватиметься до тих їхніх портів розгалуженої мережі, які не відповідають критеріям, визначеним у пункті (b) статті 20(2) Регламенту (ЄС) № 1315/2013, якщо його застосування до таких портів призводить до виникнення непропорційного адміністративного тягаря, за умови що будь-яке отримане публічне фінансування та його використання для надання портових послуг залишається повністю прозорим у системі бухгалтерського обліку. Про такі рішення держави-члени повинні заздалегідь інформувати Комісію.

Стаття 12

Портові сервісні збори

1. Збори за послуги, які надає внутрішній оператор відповідно до спеціальних обов'язків з надання громадських послуг, збори за послуги з лоцманського проведення суден, на які не впливає ефективна конкуренція, а також збори, які стягують надавачі портових послуг, зазначені в пункті (b) статті 6(1), повинні бути встановлені у прозорий, об'єктивний та недискримінаційний спосіб та бути пропорційними до вартості надаваної послуги.

2. Сплату портових сервісних зборів може бути об'єднано із іншими платежами, як-от зі сплатою портових зборів за використання інфраструктури. У такому разі надавач портових послуг та, у відповідних випадках, орган управління портом повинен забезпечити можливість для користувачів портовими послугами легко визначати розмір портового сервісного збору.

3. Надавач портових послуг повинен, у разі отримання офіційної скарги та на вимогу, надати відповідному органу у відповідній державі-члені будь-яку відповідну інформацію щодо елементів, які слугують основою для визначення структури та рівня портових сервісних зборів, передбачених у параграфі 1.

Стаття 13

Портові збори за використання інфраструктури

1. Держави-члени повинні забезпечувати стягнення портових зборів за використання інфраструктури. Це не повинно перешкоджати надавачам портових послуг, які використовують портову інфраструктуру, стягувати портові сервісні збори.

2. Сплату портових зборів за використання інфраструктури може бути об'єднано із іншими платежами, як-от зі сплатою портових сервісних зборів. У такому разі орган управління портом повинен забезпечити можливість для користувачів портовими послугами легко визначати розмір портового збору за використання інфраструктури.

3. Для сприяння ефективній системі зборів за використання інфраструктури, структура та рівень портових зборів за використання інфраструктури повинні бути визначені відповідно до власної комерційної стратегії та інвестиційних планів порту та повинні відповідати правилам конкуренції. У

відповідних випадках такі збори повинні також відповідати загальним вимогам, встановленим у рамках загальної політики щодо портів відповідної держави-члена.

4. Без обмеження параграфу 3, портові збори за використання інфраструктури можуть змінюватися відповідно до власної економічної стратегії порту та його політики просторового планування, між іншим, для деяких категорій користувачів або з метою сприяння ефективнішому використанню портової інфраструктури, морським перевезенням на невеликі відстані або досягненню високих екологічних характеристик, а також сприяння енергоефективності транспортних операцій або їх ефективності щодо викидів вуглецю. Критерії для таких змін повинні бути прозорими, об'єктивними та недискримінаційними, а також повинні відповідати конкурентному праву, зокрема правилам про державну допомогу. Портові збори за використання інфраструктури можуть враховувати зовнішні витрати та змінюватися залежно від комерційних практик.

5. Орган управління портом або компетентний орган повинен забезпечувати інформування користувачів порту та представників асоціацій користувачів порту про характер та рівень портових зборів за використання інфраструктури. Орган управління портом або компетентний орган повинен забезпечувати інформування користувачів порту про будь-які зміни у характері або рівні портових зборів за використання інфраструктури принаймні за два місяці заздалегідь до дати початку застосування таких зборів. До органу управління портом або компетентного органу не повинні ставити вимоги щодо розголошення інформації про різницю у зборах, встановлену внаслідок індивідуальних переговорів.

6. Орган управління портом повинен, у разі отримання офіційної скарги та на вимогу, надати відповідному органу у відповідній державі-члені інформацію, зазначену в параграфах 4 та 5, а також будь-яку відповідну інформацію щодо елементів, які слугують підставою для визначення структури та рівня портових зборів за використання інфраструктури. Такий орган повинен надавати зазначену інформацію Комісії на вимогу.

ГЛАВА IV

ЗАГАЛЬНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 14

Підготовка персоналу

Надавачі портових послуг повинні забезпечувати проходження працівниками необхідної підготовки з метою набуття необхідних для їхньої роботи знань з особливою увагою до питань охорони здоров'я та правил техніки безпеки, а також регулярне оновлення вимог щодо зазначеної підготовки для подолання викликів технологічних інновацій.

Стаття 15

Консультації з користувачами порту та іншими стейкхолдерами

1. Орган управління портом повинен, відповідно до застосовного національного права, проводити консультації з користувачами порту стосовно своєї політики щодо зборів, зокрема у випадках, передбачених у статті 8. Такі консультації повинні охоплювати будь-які суттєві зміни до портових зборів за використання інфраструктури та портових сервісних зборів у випадках, коли внутрішні оператори надають портові послуги відповідно до спеціальних обов'язків з надання громадських послуг.

2. Орган управління портом повинен, відповідно до застосовного національного права, проводити консультації з користувачами порту та іншими відповідними стейкхолдерами щодо суттєвих питань у межах його компетенції, які стосуються:

(а) координації портових послуг у межах портової зони;

- (b) заходів для вдосконалення зв'язків із сушею, зокрема заходів для розвитку та вдосконалення ефективності залізничного та внутрішнього водного транспорту;
  - (c) ефективності адміністративних процедур у порту та заходів для їх спрощення;
  - (d) екологічних питань;
  - (e) просторового планування; та
  - (f) заходів для гарантування безпеки у межах портової зони, зокрема, у відповідних випадках, здоров'я та безпеки працівників порту.
3. Надавачі портових послуг повинні надавати користувачам порту належну інформацію щодо характеру та рівня портових сервісних зборів.
4. Орган управління портом та надавачі портових послуг повинні забезпечувати конфіденційність комерційно чутливої інформації під час виконання своїх обов'язків відповідно до цієї статті.

Стаття 16

Опрацювання скарг

1. Кожна держава-член повинна забезпечити ефективну процедуру опрацювання скарг, які виникають унаслідок застосування цього Регламенту, для своїх морських портів, на які поширюється сфера застосування цього Регламенту.
2. Опрацювання скарг повинне здійснюватися у спосіб, який унеможливує конфлікт інтересів та який функціонально не залежний від будь-якого органу управління портом або надавача портових послуг. Держави-члени повинні забезпечувати ефективний функціональний розподіл між опрацюванням скарг з одного боку та володінням і управлінням портами, наданням портових послуг та користуванням портами з іншого боку. Опрацювання скарг повинне бути неупередженим та прозорим із належним дотриманням права на вільне здійснення підприємницької діяльності.
3. Скарги подають у державі-члені, на території якої розташований порт, у якому, як вважають, виник відповідний спір. Держави-члени повинні забезпечувати інформування користувачів порту та інших відповідних стейкхолдерів про місце та спосіб подання скарг, а також про те, які органи відповідальні за їх опрацювання.
4. Органи, відповідальні за опрацювання скарг, повинні, у відповідних випадках, співпрацювати для надання взаємної допомоги щодо спорів, сторони яких мають осідки у різних державах-членах.
5. Органи, відповідальні за опрацювання скарг, повинні, відповідно до національного права, мати повноваження вимагати, щоб органи управління портами, надавачі портових послуг та користувачі портами надавали їм інформацію, яка стосується скарги.
6. Органи, відповідальні за опрацювання скарг, повинні, відповідно до національного права, мати повноваження ухвалювати рішення, які мають зобов'язальну силу та які, у відповідних випадках, можуть бути предметом розгляду у судовому порядку.
7. Держави-члени повинні поінформувати Комісію про процедуру опрацювання скарг та про органи, згадані у параграфі 3, до 24 березня 2019 року та надалі інформувати її про будь-які зміни зазначеної інформації. Комісія повинна публікувати та регулярно оновлювати таку інформацію на своєму вебсайті.
8. Держави-члени повинні, у відповідних випадках, обмінюватися загальною інформацією про застосування цієї статті. Комісія повинна підтримувати таку співпрацю.

Стаття 17

Відповідні органи

Держави-члени повинні забезпечувати інформування користувачів порту та інших відповідних стейкхолдерів про відповідні органи, згадані у статтях 11(5), 12(3) та 13(6). Держави-члени також

повинні поінформувати про зазначені органи Комісію до 24 березня 2019 року та надалі інформувати її про будь-які зміни зазначеної інформації. Комісія повинна публікувати та регулярно оновлювати таку інформацію на своєму вебсайті.

Стаття 18

Оскарження

1. Будь-яка сторона із законним інтересом має право оскаржувати рішення, які були ухвалені, та індивідуальні заходи, яких було вжито органом управління портом, компетентним органом, або будь-яким іншим відповідним національним органом відповідно до цього Регламенту. Органи, що розглядають такі оскарження, повинні бути незалежними від залучених сторін; такими органами можуть бути суди.

2. У випадках, коли орган, що розглядає оскарження, згаданий у параграфі 1, не судовий за своїм характером, він повинен обґрунтовувати свої рішення у письмовій формі. Рішення такого органу також можуть бути предметом розгляду в національному суді.

Стаття 19

Санкції

Держави-члени повинні встановити правила щодо санкцій, застосованих у разі порушень цього Регламенту, та вживають всіх необхідних заходів для забезпечення їх імплементації. Такі санкції повинні бути дієвими, пропорційними та стримувальними. Держави-члени повинні повідомити про такі заходи Комісію до 24 березня 2019 року, а також повинні невідкладно повідомляти Комісію про будь-які подальші зміни, які впливають на зазначені заходи.

Стаття 20

Звіт

Комісія повинна не пізніше ніж 24 березня 2023 року подати звіт щодо функціонування та впливу цього Регламенту до Європейського Парламенту і Ради.

Такий звіт повинен враховувати будь-який прогрес, що відбувся у рамках Комітету секторального соціального діалогу ЄС в портовому секторі.

Стаття 21

Перехідні заходи

1. Цей Регламент не застосовують до строкових договорів про надання портових послуг, укладених до 15 лютого 2017 року.

2. До безстрокових договорів про надання портових послуг, укладених до 15 лютого 2017 року, або договорів, які мають аналогічну силу, повинні бути внесені зміни для досягнення відповідності цьому Регламенту до 01 липня 2025 року.

▼ M1

3. Незважаючи на положення статті 13(1), (3) та (4), орган управління портом або компетентний орган може ухвалити рішення про звільнення від сплати, тимчасове припинення сплати, зменшення розміру або відтермінування сплати портових зборів за використання інфраструктури, належних до сплати за період від 01 березня 2020 року до 31 жовтня 2020 року. Держави-члени можуть постановити, що таке рішення повинне відповідати відповідним вимогам, встановленим національним правом. Звільнення від сплати, тимчасове припинення сплати, зменшення обсягу або відтермінування сплати портових зборів за використання інфраструктури повинне здійснюватися у прозорий, об'єктивний та недискримінаційний спосіб.

Орган управління портом або компетентний орган повинен забезпечувати відповідне інформування користувачів порту та представників асоціацій користувачів порту. Часові обмеження у 2 місяці, згадані у статті 13(5), у такому разі не застосовують.

Стаття 22

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він застосовується з 24 березня 2019 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

(¹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/23/ЄС від 26 лютого 2014 року про укладання концесійних договорів (ОВ L 94, 28.03.2014, с. 1).

(²) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/24/ЄС від 26 лютого 2014 року про публічні закупівлі та про скасування Директиви 2004/18/ЄС (ОВ L 94, 28.03.2014, с. 65).

(³) Директива Європейського Парламенту і Ради 2000/59/ЄС від 27 листопада 2000 року про портові приймальні споруди для суднових відходів та залишків вантажів (ОВ L 332, 28.12.2000, с. 81).